

A kisfiú, aki nem szeretett iskolába járni

Volt egyszer egy kisfiú, Bendegúznak hívták. Nagyon nem szeretett iskolába járni. Minden reggel vitatkozott, veszekedett az anyukájával, hogy neki miért kell iskolába járni. Állandóan azt fújta, hogy sokkal jobb lenne itthon, és hogy neki meddig kell még iskolába járni!

Egy nap csúnya és veszélyes vírus indult el a világban. Az országok és köztük Magyarország is nem tudott mit csinálni, hogy elkerüljék a tömeges fertőzést bezárták az iskolákat. A kisfiú nagyon boldog volt. Reggel sokáig aludt, nem kellett suliba menni és mindenki otthon volt. Anyukájával persze tanult minden nap, de hát ő még sem volt a tanító néni. Nem volt dolgozat, felelet. Bendegúz napokig nagyon boldog volt, aztán napról napra kedvetlenebb lett.

Anyukája kérdezgette mi a baj, de Bendi maga sem tudta elmagyarázni mit érez. Aztán egyszer csak sírni kezdett. Hiányzott neki az iskola. A barátok, a tanító néni, a tesióra, a néptánc, a számkirály, és minden.

Egy nap a játék kosárba turkálva ráakadt egy varázspálcára.

-Csiribá csiribú!-mormolta magába! S abban a pillanatban a robotok, a mackó, a kedvenc plüss teknős egyszerre csak beszélni kezdtek!

- Látod Bendi!-hányszor feleseltél anyukáddal! Ugye, hogy igaza volt! De hogy ne légy ilyen szomorú segítünk neked! Ül rá a szőnyegedre, s mi elrepítünk Varsányba, s ha távolról is, de láthatod a barátaidat, és az iskolát!

Bendegúz kicsit félve, de annál nagyobb izgalommal pattant a szőnyegre!

Kapaszkodj!-szólt a kedvenc transformerse, s már indultak is! Sipek és varsány között megcsodálták a dombokat, a tarka rétet az ugráló őzikéket.

Varsányba érve Bendinek kalapált a szíve. Ott volt az iskola. Aztán az utcán megpillantotta Dávidot.

Hahó!-kiabálta, aztán sorra meglátogatta az osztálytársait! Fruzsit, Áront és a többieket.

Mennyire örültek egymásnak még ilyen messziről is!

Azóta Bendi minden nap rápattan a szőnyegre plüss barátai segítségével és repülnek. De nem csak ebben segítenek neki. Együtt számolnak, írnak, olvasnak, és még új játékokat is tanítottak neki.

Azóta Bendegúz sokkal jobban viseli az otthonlétet, s már alig várja az őszt, hogy újra iskolába mehessen!